

Jindřichov

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Krnov

Nadmořská výška: 353 m n. m.

Počet obyvatel: 1 153

Adresa URL: www.obecjindrichov.cz

Okres: Bruntál

GPS souřadnice: 50.251832N, 17.519031E

První pís. zmínka: 1256 (768 let)

PSČ: 793 83

Památky a zajímavosti Jindřichov

Zámek a zámecký park

V obci podléhá státní památkové ochraně především zámek s parkem a plastikami. Zámek začala stavět hrabata z Hodic v 2. pol. 17. století. Skládá se ze 4 jednopatrových křídel, v jejichž přízemí je patrná původní barokní dispozice (klenutí místností a členění půdorysu). V zámecké kapli P. Marie, vysvěcené 11. prosince 1590 olomouckým biskupem Stanislavem II. Pavlovským se dříve nacházel epitaf české provenienci z roku 1450. Současná podoba zámku, nesoucí prvky empírového slohu, vznikla po přestavbě po požáru barokního zámku v roce 1844. Dvě křídla jsou do nádvoří opatřena dvouetážovou arkádou na pilířích. V patře jsou dva sály (jeden z nich je rozsáhlý). Sály i některé další místnosti mají dřevěné stropy, zachovaly se i původní lustry, obložení stěn a dveří.

Zámek je obklopen pětihektarovým parkem (4,73 ha), který byl zařazen do druhé kategorie a patří k nejcennějším a nejzachovalejším parkům v okrese Bruntál. Park byl založen Hodici ve slohu francouzském v 1. pol. 17. století. V 1. pol. 19. století byl park upraven do přírodního krajinářského slohu. Současně vynikající uspořádání parku vzniklo po úpravách provedených v roce 1870 zahradníkem Wikolou a v roce 1892 zahradníkem J. Křížkem. K nejvýznamnějším jehličnatým dřevinám parku patří podle dr. Kříže - smrk pichlavý, borovice vejmutovka, tsuga kanadská - dvoukmenný exemplář. K nejvýznamnějším listnáčům v jindřichovském parku patří dřezovec trojtrnný, nahokvětec kanadský, liliovník tulipánokvětý, platan javorolistý, platan západní a trnovník akát.

Park je ozdoben mnoha sochařskými a kamenickými doplňky, které jsou chráněny. Nejstarší z nich jsou plastiky dvou lvů z mramoru, instalované před průčelím (18. století). Z 1. pol. 19. století je soubor šesti váz. Byly zhotoveny z kovu ve slohu empírovém. Zaujme i kašna před průčelím zámku, je z umělého kamene. Zdobí jí soška dítěte vzhlížejícího k nebi a objímajícího celou labuť s rozepjatými křídly. Po stranách hlavního průčelí zámku zaujmou antikizující sochy mladého a staršího muže. V parku najdeme ještě sochu F. Schillera (zhotovená vídeňským Josefem Rählichem v roce 1872), sochy svatých (svatého Huberta z kovu a sv. Kryštofa), sochu pastýře hrajícího na flétnu a sousoší rodiny napadené vlčicí. Všechny jmenované sochy jsou z poloviny minulého století. Rovněž altánek v parku je chráněn.

Sousoší Panny Marie

U mostu přes Petrovický potok poblíž hlavního vstupu do zámeckého areálu v Jindřichově se nachází umělecky cenné a památkově chráněné sousoší p. Marie. Podnět k vytvoření sousoší dala hraběnka Kordula Bartensteinová. Sousoší bylo dokončeno v r. 1757. Autorem architektonického návrhu je krnovský stavitel Gans, sochy zhotovil Václav Henisch a nátěry jsou od krnovského malíře Josefa Wolfa.

Sousoší je velmi členité. V kartuších se nacházejí znaky donátora Jana K. za Bartensteina. Reliefy znázorňují sv. Jana Nepomuckého, sv. Rozálii, sv. Terezii a vzkříšení Lazara. Podstavec je dále zdoben sochami svatých: Sebastiana, Rocha, Ignáce a Karla Boromejského. Na podstavci je vztyčen komolý hranol zakončený zeměkoulí obtočenou hadem, na něm stojí socha Panny Marie. Výška sousoší je 10 m. Sochy a kartuše jsou z vápence, ostatní z pískovce. V roce 1957 bylo sousoší státem restaurováno, práce provedl akademický sochař Aleš Rozedral z Ostravy. Morový sloup je z doby třicetileté války (1618 - 1648), kdy byla obec postižená morem. Dnes je v těchto místech lipová alej. Další rekonstrukce sousoší byla provedena roku 2003.

Kostel sv. Mikuláše

Vznik současného kostela sv. Mikuláše, koncipovaného na způsob římské baziliky, je poměrně přesně doložen archivními prameny v roce 1672. Byl postaven na místě staršího středověkého kostela, rovněž zasvěceného sv. Mikuláši, jehož dobu založení nemůžeme s jistotou říci, ale s největší pravděpodobností to bylo někdy v 2. polovině 13. století, spíše však až ve století 14. Stejně tak nelze jednoznačně stanovit, zda byla středověká sakrální stavba zbořena zcela, nebo jen z části a neobsahuje-li tedy mladší ranně barokní struktura relikty středověkých konstrukcí. Tehdejší majitel jindřichovského panství, Ludvík Maxmilián z Hodic spolu se svou manželkou Izolepu Pavlínou, rozenou Orlikovou z Laziska, nechal kostel vystavět v letech 1671 - 1673, třebaže patronátní právo k němu náleželo od počátku olomouckého biskupství. Po prošetření situace na místě píše osoblažský děkan biskupské konsistoři v Olomouci, že ... „shledal již položené základy a z části již vystavěné lomové zdivo..“, což by mohlo nasvědčovat k výstavbě nového kostela zcela od základů, nikoliv rozšiřování původní středověké stavby. Jindřichovský kostel byl od počátku kostelem farním s přilehlým hřbitovem. Od doby svého založení v roce 1671 se příliš neměnil. Ranně barokní podobu s bazilikálně koncipovaným trojlodím, půlkruhovým závěrem a vestavěnou kvadratickou věží v západním průčelí si dochoval až do současnosti. Výraznější stavební úpravy pozorujeme na začátku 19. století, kolem roku 1804 až 1811, kdy jsou v jižní sakristii ubourány zalomené schody na oratoř a nahrazeny vřetenovými situovanými v severovýchodním rohu místnosti. Někdy v této době je také zaslepeno obdélné okno ve východní stěně oratoře. V roce 1811 je na kostel pořízená kompletně nová šindelová krytina, cibulová bání má krytinu plechovou. V roce 1844 postihl Jindřichov obrovský ničivý požár, který zasáhl také farní kostel. Za své vzala šindelová krytina a všechny krovy a žár roztavil i pět zvonů. Z této doby pochází současné krovy nad trojlodím a kněžištěm. Značně poškozená věž byla o něco málo snížena a završena novou střechou. V průběhu dalších několika málo let byla budova kostela, včetně věže vážně poškozená vichřicí, proto musela být znovu opravena. V roce 1871 je realizováno nové zastřešení věže, dle plánů architekta Gustava Meretta ve tvaru štíhlého jehlanu s vikýří po obvodě a s plechovou krytinou. V nezměněné podobě se dochovala dodnes. Do severní lodi je pořízen nový boční oltář se sochou sv. Jana Nepomuckého a další dva menší oltáře Božského srdce P. Marie a Ježíšova. V roce 1895 jsou pro kostel pořízeny nové varhany. V průběhu 20. století již neprobíhají na kostele žádné výrazné úpravy a opravy. V roce 1905 je rozšířen hřbitov kolem kostela. Kostel sv. Mikuláše v Jindřichově prošel během tří staletí několika stavebními úpravami, které ale nepotřely jeho základní ranně barokní hmotový rozvrh a výraz. 19. století vtisklo interiéru kostela pseudobarokní podobu vhodně kombinovanou s barokní strukturou stavby. V roce 2004 proběhla rekonstrukce věže a také jedné lodi kostela sv. Mikuláše a na podzim téhož roku byly spuštěny kostelní hodiny, které byly z části pořízeny z veřejné sbírky občanů Jindřichova. Při rekonstrukci věže byly v roce 2004 do kopule

vloženy dokumenty ze současnosti obce jako „Odkaz budoucím generacím“.

